

MGA MAHALAGANG SALIK PARA SA PAGBABAWI NG BUHAY-EKKLESIA

(Biyernes—Unang Sesyon sa Umaga)

Mensahe Isa

Ang Salik ng Pakikipagtulungan sa Panginoon upang Ipasok ang isang Bagong Pagpapanauli Na Tatapos sa Kapanahunang Ito

Babasahin sa Kasulatan: Hab. 3:2; Gawa 26:19, 22; Mat. 14:19, 22-23; Fil. 1:19-22, 25; Juan 21:15-17

I. Sa gitna ng mga hinirang ng Diyos, mayroon laging isang paghahangad na mapanauli—Hab. 3:2; Hos. 6:2; Roma 8:20-22; Awit 119:25, 50, 107, 154; Juan 6:57, 63; 2 Cor. 3:3, 6.

II. Tayo ay makapapasok sa isang bagong pagpapanauli sa pamamagitan ng pagdating sa pinakamataas na rurok ng dibinong pahayag na ibinigay sa atin ng Diyos—ang pahayag ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos (1 Tim. 1:3-4; 1 Cor. 9:17; Gawa 26:19, 22); ito ang dakilang kasagutan sa dakilang katanungan hinggil sa layunin ng Diyos sa Kanyang paglikha sa tao at sa Kanyang pakikitungo sa Kanyang piniling bayan (Gen. 1:26; Job 10:13; cf. Efe. 3:9):

- A. Ang hiwagang natatago sa puso ng Diyos ay ang walang hanggang ekonomiya ng Diyos (1:10; 3:9; 1 Tim. 1:4), na siyang ang walang hanggang intensiyon ng Diyos upang ipamahagi ang Kanyang sarili sa Kanyang Dibinong Trinidad bilang Ama sa loob ng Anak sa pamamagitan ng Espiritu tungo sa Kanyang piniling bayan upang maging kanilang buhay at kalikasan upang sila ay maging katulad Niya bilang Kanyang duplikasyon (Roma 8:29; 1 Juan 3:2) upang maging isang organismo, ang Katawan ni Kristo bilang bagong tao (Efe. 2:15-16), para sa kapuspusan ng Diyos, ang kahayagan ng Diyos (1:22-23; 3:19), na mapasusukdol sa Bagong Herusalem (Apoc. 21:2—22:5).
- B. Ang pagiging tao ng Diyos upang ang tao ay maging Diyos sa buhay at kalikasan ngunit hindi na Pagka-Diyos para sa pagbubunga at pagtatayo ng Katawan ni Kristo upang pasukdulin ang Bagong Herusalem ay ang esensiya ng buong Biblia, ang “diyamante” sa loob ng “kahon” ng Biblia, ang walang hanggang ekonomiya ng Diyos—Gen. 1:26; Juan 12:24; Roma 8:29:
 - 1. Ang Diyos ay naging tao sa pagdaan sa pagkakatawang-tao sa pamamagitan ng pakikibahagi sa pagkatao; ang tao ay nagiging Diyos sa buhay at kalikasan ngunit hindi na Pagka-Diyos sa pagdaan sa transpormasyon sa pamamagitan ng pakikibahagi sa pagkadibino ng Diyos—Juan 1:14; 2 Cor. 3:18; Col. 3:4; 2 Ped. 1:4; Fil. 2:5; Roma 8:29; Heb. 2:10; Efe. 1:5; Roma 8:19; 1 Juan 3:2; Juan 1:12-13.
 - 2. Ang dibino-taong pag-iibigang ito ay ang paksa ng buong Biblia, ang nilalaman ng ekonomiya ng Diyos, at ang lihim ng buong sansinukob—A. A. 1:1; 6:13; cf. Hab. 1:1; 2:4; Roma 1:17:
 - a. Si Kristo ay dibino at tao, at ang Kanyang natranspormang mangingibig ay tao at dibino; sila ay magkatulad sa buhay at kalikasan, tugmang-tugma sa isa't isa.
 - b. Ang Tres-unong Diyos na napasukdol upang maging Asawang Lalaki at ang may tatlong bahaging tao na natransporma upang maging pakakasalang kasintahang babae ay magiging isang mag-asawa, isang sama-sama, dakilang Diyos-tao—Apoc. 21:2, 9; 22:17a.
- C. Ang sentrong pahayag ng Diyos at ng pagbabawi ng Panginoon ay ang Diyos na naging laman (Juan 1:1, 14), ang laman na naging ang Espiritung nagbibigay-buhay (1 Cor. 15:45b), at ang Espiritung nagbibigay-buhay na naging pitong ulit na pinatinding Espiritu (Apoc. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6) upang itayo ang ekklesia (Mat. 16:18) na nagiging ang Katawan ni Kristo (Efe. 4:15-16) at napasusukdol sa Bagong Herusalem (Apoc. 21:2, 9; 22:17a; cf. Gen. 2:22; Juan 19:34).

- D. Ang Diyos at tao ay magiging isang entidad, at ang isang entidad na iyon ay ang pagkikipaghalo ng pagkadibino sa pagkatao, na mapasusukdol sa Bagong Herusalem bilang konklusyon ng buong Biblia—Apoc. 21:3, 22, 2, 9; cf. Lev. 2:4-5; Awit 92:10.
- E. “Inaasahan kong makikita ng mga banal sa lahat ng ekklesia sa buong mundo, lalo na ang mga kamanggagawa at mga matanda, makikita ang pahayag na ito at pagkatapos ay babangon upang manalangin na bigyan tayo ng Diyos ng isang bagong pagpapanauli—isang pagpapanauli na hindi pa kailanman naitala sa kasaysayan”—*Life-study of 1 and 2 Chronicles*, p. 15.

III. Kung isasagawa nating ipamuhay ang buhay ng isang Diyos-tao, na siyang realidad ng Katawan ni Kristo, kusang-kusang isang sama-samang modelo ang maitatayo, isang modelong namumuhay sa ekonomiya ng Diyos; ang modelong ito ang magiging pinakadakilang pagpapanauli sa kasaysayan ng ekklesia upang pabalikin ang Panginoon — Awit 48:2 at talababa 1; Apoc. 3:12, 21:

- A. Kailangan ng Diyos ang isang sama-samang tao na maibabangon ng Kanyang biyaya sa pamamagitan ng mataas na rurok ng dibinong pahayag upang ipamuhay ang isang buhay ayon sa pahayag na ito; ang isang pagpapanauli ay ang pagsasagawa, ang praktikalidad, ng pangitaing nakita natin.
- B. Ang mga tagasunod ni Kristo (Mat. 5:1; 28:19) ay dinisipulo sa pamamagitan ng pantaong pamumuhay ni Kristo sa lupa, bilang modelo ng isang Diyos-tao—ipinamumuhay ang Diyos sa pamamagitan ng pagtatatwa ng Kanyang sarili sa loob ng pagkatao (Juan 5:19, 30), lubusang binabago ang kanilang konsepto hinggil sa tao (Fil. 3:10; 1:21a).
- C. Ang ating buhay ay dapat maging isang kopya, isang pagpaparami, ng modelo ng buhay ni Kristo, ang unang Diyos-tao—1 Ped. 2:21; Mat. 11:28-29; Efe. 4:20-21; Juan 17:4; 5:17; Fil. 1:22, 25.
- D. Ang Espiritu ng buhay at realidad na inihinga tungo sa mga disipulo ang gagabay sa kanila tungo sa lahat ng realidad ng kung ano ang kanilang naobserbahan sa Panginoon nang sila ay nakasama Niya sa loob ng tatlo at kalahating taon—Juan 16:13; 20:22:
 1. Sa simula ng ministryo ng unang Diyos-tao, Siya ay binautismuhan upang isakatuparan ang lahat ng katuwiran, nakikilala na ayon sa Kanyang laman (ang Kanyang pagkatao—1:14; Roma 1:3; 8:3), Siya ay mabuti hindi sa anupaman kundi sa kamatayan at paglilibing—Mat. 3:15-17.
 2. Sinanay Niya ang Kanyang mga disipulo na matuto mula sa Kanya (11:29) sa himala ng pagpapakain ng limang libong tao sa pamamagitan ng limang tinapay at dalawang isda; ang Kanyang “pagtingala sa langit” upang pagpalain ang limang tinapay at dalawang isda (Mat. 14:19) ay nagpapahiwatig ng Kanyang pagkatanto na ang pinagmumulan ng pagpapapala ay hindi Siya, ang Isinugo, kundi ang Ama, ang Tagapagsugo (Juan 10:30; 5:19, 30; 7:6, 8, 18).
 3. Hindi nanatili ang Panginoon sa bunga ng himala kasama ang kalipunan kundi iniwan sila upang pribadong makasama ang Ama sa bundok sa panalangin—Mat. 14:22-23; Luc. 6:12.
 4. Namuhay ang Panginoon ng isang buhay ng pakikipag-ugnay sa Diyos (Marc. 1:35; Luc. 5:16; 6:12; 9:28; Heb. 7:25), namumuhay sa presensiya ng Diyos nang walang patid (Gawa 10:38c; Juan 8:29; 16:32), at ng pakikipag-ugnay sa mga tao, pagmimistryo ng Diyos tungo sa kanila upang dalhin sila tungo sa jubileo ng Bagong Tipang ekonomiya ng Diyos (Luc. 4:18-19; Heb. 8:2; cf. Gen. 14:18; Gawa 6:4).
 5. Siya ay isang tao na kung kanino si Satanas, ang pinuno ng sanlibutan, ay walang anuman (walang puwang, walang pagkakataon, walang pag-asa, walang posibilidad sa anumang bagay)—Juan 14:30b, cf. b. 20; 2 Cor. 12:2a; Col. 1:27; 2 Tim. 4:22; Juan 3:6b; 4:23-24; 1 Juan 5:4, 18.

- E. Ang tanging paraan upang ipamuhay ang buhay ng isang Diyos-tao ayon sa modelo ng Panginoon ay ang ituon ang ating buong katauhan sa pinaghalong espiritu, lumalakad, namumuhay, at gumagawi ayon sa pinaghalong espiritu—Roma 8:2, 4, 10, 6, 11, 16; 1 Cor. 6:17; Roma 10:12; Gal. 5:25; Efe. 6:17-18; 1 Tes. 5:16-20; 1 Tim. 4:6-7; 2 Tim. 1:6-7.
- F. “Lahat tayo ay dapat magdeklarang nais nating ipamuhay ang buhay ng isang Diyos-tao. Kalaunan, ang mga Diyos-tao ay magiging ang mga matagumpay, ang mga mandaraig, ang Zion sa loob ng Herusalem. Ito ang magdadala ng isang bagong pagpapanauli na hindi pa kailanman nakita sa kasaysayan, at ito ang tatapos sa kapanahunang ito”—*Life-study of 1 and 2 Chronicles*, p. 28.

IV. Tayo ay makapapasok sa isang bagong pagpapanauli sa pamamagitan ng pakikibahagi sa makalangit na ministeryo ni Kristo na pakainin ang Kanyang mga kordero at pastulin ang Kanyang mga tupa upang pangalagaan ang kawan ng Diyos, na siyang ang ekklesia na nagreresulta sa Katawan ni Kristo; ito ang ilakip ang ministeryo ng mga apostol sa makalangit na ministeryo ni Kristo—Juan 21:15-17; 1 Ped. 2:25; 5:1-4; Heb. 13:20-21; Apoc. 1:12-13:

- A. Kailangan nating pastulin ang mga tao ayon sa tularan ng Panginoong Hesus sa Kanyang ministeryo para sa pagsasagawa ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos—Mat. 9:36; Juan 10:11; Heb. 13:20; 1 Ped. 5:4:
 - 1. Ang nilalaman ng buong Bagong Tipang ekonomiya ng Diyos sa Kanyang kumpletong pagliligtas ay si Kristo bilang Anak ng Tao na kinakandili tayo sa pamamagitan ng pagtutubos sa atin mula sa kasalanan, isinasakatuparan ang Kanyang pambatas na pagtutubos sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan (1 Tim. 1:15; Efe. 1:7), at si Kristo bilang Anak ng Diyos na nagpapakain sa atin upang ipamahagi ang dibinong buhay tungo sa atin nang masagana, isinasagawa ang Kanyang organikong pagliligtas sa Kanyang pagkabuhay na muli (Juan 10:10; 1 Cor. 15:45b; Efe. 5:29).
 - 2. Ang ating hindi pagkakaroon ng mapagmahal at mapagpatawad na puso ng Ama at ng mapagpastol at naghahanap na espiritu ng Tagapagliligtas ay ang dahilan ng ating kawalan ng bunga—Luc. 15:1-24.
 - 3. Kailangan nating kandiliin ang mga tao (upang pasayahin sila at upang gawing kaaya-aya at kumportable ang pakiramdam nila) sa pagkatao ni Hesus (Mat. 9:10; Luc. 7:34); kailangan nating pakainin ang mga tao (upang pakainin sila ng nagpapaloob ng lahat na Kristo sa Kanyang ministeryong may tatlong yugto) sa pagkadibino ni Kristo—Mat. 24:45-47.
 - 4. Kinailangang dumaan ni Kristo sa Samaria, sinasadyang lumihis sa Sicar upang tamuhin ang isang imoral na babae, kinakandili siya sa pamamagitan ng paghingi Niya sa kanya ng maiinom upang pakainin siya ng dumadaloy na Tres-unong Diyos bilang ilog ng tubig ng buhay—Juan 4:3-14; Apoc. 22:1.
 - 5. Bilang Isa na walang kasalanan, hindi Niya kinondena ang mapangalunyang babae kundi kinandili siya para sa kapatawaran ng kanyang mga kasalanan sa pambatas at sa pagpapalaya sa kanyang mga kasalanan sa pang-organiko (Juan 8:1-11, 32, 36); makahulugan din na ang unang naligtas ni Kristo sa pamamagitan ng Kanyang pagkakapako sa krus ay isang magnanakaw na hinatulang mamatay (Luc. 23:42-43).
 - 6. Ang Panginoon ay nagtungo sa Jerico para lamang dalawin at tamuhin ang isang tao, ang isang punong maniningil ng buwis, at ang Kanyang pagpapahayag ay isang pagpapastol (19:1-10); kinandili rin Niya ang mga magulang sa pamamagitan ng pagpatong ng Kanyang mga kamay sa kanilang mga anak (Mat. 19:13-15).
- B. Kailangan nating pastulin ang mga tao ayon sa tularan ni apostol Pablo, na nagpastol sa mga banal bilang isang sisiwang ina at isang nangangaral na ama upang pangalagaan ang kawan ng Diyos—1 Tes. 2:7-8, 11-12; 1 Tim. 1:16; Gawa 20:28:

1. Pinastol ni Pablo ang mga banal sa Efeso sa pamamagitan ng pagtuturo sa kanila “[nang] hayag...at sa mga bahay-bahay” (b. 20) at sa pamamagitan ng pagpapaalala sa bawat isang banal nang may pagluha sa loob ng tatlong taon (bb. 31, 19), idinedeklara sa kanila ang buong kapasyahan ng Diyos (b. 27).
 2. Si Pablo ay may matalik na malasakit para sa mga mananampalataya (2 Cor. 7:3; Filem. 7, 12), at bumaba siya sa antas ng mga mahina upang kanyang matamo sila (2 Cor. 11:28-29; 1 Cor. 9:22; cf. Mat. 12:20).
 3. Siya ay laang gumugol kung ano ang mayroon siya, tumutukoy sa kanyang mga ari-arian, at gugulin kung ano siya, tumutukoy sa kanyang katauhan, alang-alang sa mga banal (2 Cor. 12:15); siya ay isang handog na inumin, kaisa ni Kristo bilang gumagawa ng alak, isinasakripisyo ang kanyang sarili para sa pagtatamasa ng iba kay Kristo (Fil. 2:17; Huk. 9:13; Efe. 3:2).
 4. Si Pablo ay lumakad sa pamamagitan ng Espiritu upang parangalan ang Diyos nang sa gayon ay makapaghain siya ng Espiritu upang parangalan ang tao—2 Cor. 3:3, 6, 8; Gal. 5:16, 25; Huk. 9:9.
 5. Ipinahiwatig ni Pablo sa kanyang pagtuturo na ang ekklesia ay isang tahanan upang palakihin ang mga tao, isang ospital upang pagalingin at bawiin sila, at isang paaralan upang turuan at pagtibayin sila—Efe. 2:19; 1 Tes. 5:14; 1 Cor. 14:31.
 6. Inihayag niya na ang pag-ibig ang pinakaekselenteng paraan upang tayo ay maging anuman at upang magawa ang anuman para sa pagtatayo ng Katawan ni Kristo—8:1; 12:31; 13:4-8a; Efe. 1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2; 6:24; Apoc. 2:4-5; Col. 1:18b; 1 Tes. 1:3.
- C. “Umaasa akong magkakaroon ng isang tunay na pagpapanauli sa gitna natin sa pamamagitan ng ating pagtanggap nitong kabigatan ng pagpapastol. Kung tatanggapin ng lahat ng ekklesia ang pagtuturong ito upang makibahagi sa kahanga-hangang pagpapastol ni Kristo, magkakaroon ng isang malaking pagpapanauli sa pagbabawi”—*The Collected Works of Witness Lee*, 1994-1997, vol. 5, “The Vital Groups,” p. 92.